Р Е Ш Е Н И Е
№ 42525

гр. София, 30.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 55 състав,** в публично заседание на 27.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11370** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от В. С. Я. чрез адвокат К. П. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 26-4332-004419/25.08.2026г. по чл. 171, т. 1, б. "з" и б. „бб“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, издадена от М. Г. Н. – полицейски инспектор при Отдел „Пътна Полиция“- СДВР, с която на В. С. Я. за установено нарушение на чл.175, ал.1 от ЗДвП, е наложена ПАМ - временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 3 месеца. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена при допуснати съществени процесуални нарушения, при неспазване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона. Моли съда за отмяна на оспорената заповед за ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адвокат К. П. поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски за адвоктско възнаграждение по реда на чл.38, ал.1, т.2 и ал.2 от ЗА.

Ответникът - М. Г. Н. – полицейски инспектор при Отдел „Пътна Полиция“- СДВР, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 25.08.2026г. срещу В. С. Я. е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия GA № 4483609 за това, че на 24.08.2026г., около 23.20 часа в [населено място], по [улица]управлява лек автомобил А. А 3 с рег.номер С., собственост на Д. С. Я., като на

кръстовището с [улица]става участник в ПТП с куче, като не спира и не установява последиците от ПТП и не уведомява компетентните органи на МВР. Извършеното нарушение е квалифицирано по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП / водачът не спира и не установява последиците от ПТП/.
При тези описани в АУАН данни е издадена процесната ЗППАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „бб“ от ЗДвП, с която за извършеното от В. С. Я. нарушение на чл.175, ал.1 от ЗДвП, е наложена ПАМ - временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 3 месеца.
При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:
Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.
Разгледана по същество е неоснователна.
Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.
Оспорената заповед е обективирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатират и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.
Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатират съществени нарушения на административно-производствените правила.
Оспорената заповед е постановена при спазване на материалния закон.
Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ -чл. 23 от ЗАНН.
Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "з", п. б. "бб" от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач извън случаите по букви "а"-"ж", който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от три месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 1 и 5, чл. 177, ал. 5, чл. 178ж, ал. 1, чл. 182, ал. 1, т. 6, ал. 3, т. 6, чл. 182, ал. 4 и чл. 183, ал. 8.
За да бъде наложена ПАМ е необходимо да бъде установено по надлежен ред водач, който при управление на МПС е извършил нарушение на ЗДвП, извън хипотезите по б. "а"-"ж", за което е предвидено наказание лишаване от право да се управлява МПС.
В случая административният орган е отнел СУМПС на водача за извършено административно нарушение на чл.175, ал.1 от ЗДвП. Последната разпоредба попада в обхвата на чл. 171, т. 1, б. "з", п. б. "бб" от ЗДвП.
Разпоредбата на чл.175, ал.1 от ЗДвП е санкционна и предвижда наказание „лишаване от право да

управлява моторно превозно средство“ за срок три месеца и „глоба“ от 200 лв. за водач, който е извършил някое от нарушенията, изброени в т.1-7, като в т.5 на чл.175, ал.1 от ЗДвП е посочено нарушение на задълженията на водач като участник в пътнотранспортно произшествие, което и кореспондира на повдигнатото обвинение в АУАН на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП - водачът не спира и не установява последиците от ПТП.
П. деяние на водача е констатирано с акт за установяване на административно нарушение, съставен от съответното материално компетентно длъжностно лице, който съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП има отнапред придадена материална доказателствена сила относно обективираните в него фактически констатации. Каквито и да е доказателства за нещо различно от описаното от контролния орган деяние, не се представиха в хода на съдебното производство. АУАН е официален удостоверителен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК и обвързва съда с материална доказателствена сила, по отношение на така констатираните факти. Предвид последното, при липса на надлежно инициирано оспорване от страна на жалбоподателя по реда на чл. 193 от ГПК на цитирания АУАН, същият обвързва съда да приеме за доказани фактите, удостоверени в него. Съдът намира, че жалбоподателят с представените от него доказателства, не опроверга както формалната доказателствена сила, с която съгласно чл.189, ал. 2 от ЗАНН се ползва АУАН, така и изложените в него фактически констатации.
Посочената мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "з", п. б. "бб" от ЗДвП, която следва да бъде наложена на водача на МПС. Изпълнени са необходимите предпоставки, за да бъде наложена конкретната принудителна административна мярка. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това.
Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗППАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения.
С оглед изхода на делото, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 102.26 евро или 200 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.
По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. С. Я. чрез адвокат К. П. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-004419/25.08.2026г., издадена от М. Г. Н. – полицейски инспектор при Отдел „Пътна Полиция“- СДВР.
ОСЪЖДА В. С. Я., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 102.26 евро.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: